

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. VI. Genethliacorum divinationes se rejecisse, quod videret sub eadem constellatione dominos, & servos, imo & geminos di diversißimæ conditionis nasci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

CAP. VI.

Genethliacorum divinationes se rejecisse, quod videret sub eadem constellatione Dominos, & servos, imo & geminos diversissimæ conditionis nasci.

1. **I**am etiam Mathematicorum fallaces divinationes, & impia deliramenta rejeceram. Confiteantur etiam hinc tibi de intimis visceribus animæ meæ, miserationes tuæ Deus meus. Tu enim, tu omnino (nam quis alius à morte omnis erroris revocat nos, nisi vita, quæ mori nescit: sapientia mentes indigentes illuminans nullo indigens lumine, qua mundus administratur, usque ad arborum volatica folia?) a Tu procurasti perviciæ meæ, qua obluatus sum Vindiciano acuto feni, & Nebridio adolescenti mirabilis animæ, illi vehementer affirmanti, huic cum dubitatione quidem aliqua, sed tamen crebro dicenti, non esse ullam artem futura prævidendi: conjecturas autem hominum habere sæpe vim fortis, & multa dicendo, dici pleraque ventura, nescientibus eis qui dicerent, sed in ea non tacendo incurrentibus.

2. Procurasti ergo tu hominem amicum, non quidem segnem consultorem Mathematicorum, nec eas literas bene callentem, sed (ut dixi) consultorem curiosum: & tamen scientem aliquid, quod à patre suo se audisse dicebat: quod quantum valeret ad illius artis opinionem evertendam, ignorabat. Is ergo vir nomine Firminus, liberaliter

ter

ter institutus, & excultus eloquio, cum me tanquam charissimum, de quibusdam suis rebus, in quas secularis spes ejus intumuerat, confuleret, quid mihi secundum suas, quas constellationes appellant, videretur: ego autem, qui jam de hac re in Nebridii sententiam flecti cœperam, non quidem abnuerem conjicere ac dicere, quod nutanti occurrebat: sed tamen subjicerem, prope jam mihi esse persuasum, ridicula esse illa & inania.

3. Tum ille mihi narravit patrem suum fuisse librorum talium curiosissimum, & habuisse amicum æque illa simul sectantem, qui pari studio & collatione flagrabant in eas nugas igne cordis sui; ita ut mutorum quoque animalium si quæ domi parerent, observarent momenta nascentium: atque ad ea positionem cœli notarent, unde illius quasi artis experimenta colligerent. Itaque dicebat, audisse se à patre suo, quod cum eundem Firminum prægnans mater esset, etiam illius paterni amici famula quædam, pariter utero grandescibat: quod latere non potuit dominum, qui etiam canum suarum partus, examinatissima diligentia nosse curabat. Atque ita factum esse, ut cum iste conjugis, ille autem ancillæ dies, & horas minutioresque horarum articulos, cautissima observatione numeraret, enixæ essent amba simul: ita ut easdem constellationes, usque ad easdem minutias, utrique nascenti facere cogerentur, iste filio, ille servulo. Nam cum mulieres parturire cœpissent, indicaverunt sibi ambo, quid in sua cujusque domo ageretur: & paraverunt, quos ad se invicem
mit-

mitterent, simul ut natum quod parturiebat-
 tur esset, cuique nunciatum: quod tamen
 ut continuo nunciaretur, tanquam *b* in re-
 gno suo facile effecerant. Atque ita qui ab
 alterutro missi sunt, tam ex paribus Domo-
 rum intervallis sibi obviam factos esse dice-
 bat: ut aliam positionem siderum, aliasque
 particulas momentorum, neuter eorum no-
 tare sineretur. Et tamen Firminus amplo a-
 pud suos loco natus, *c* dealbatiores vias se-
 culi cursitabat, augebaturq; divitiis, sublima-
 batur honoribus: servus autem ille, condi-
 tionis jugo nullatenus relaxato, dominis
 serviebat, ipso indicante, qui noverat eum.

4. His itaque auditis & creditis, talis
 quippe narraverat, omnis illa reluctatio mea
 resoluta concidit, & primo Firminum ipsum
 conatus sum ab illa curiositate revocare.
 Cum dicerem constellationibus ejus inspe-
 ctis ut vera prænuntiarem, debuisse me uti-
 que videre ibi, parentes suos esse prima-
 rios, nobilem familiam propria civitatis,
 natales ingenuos, honestam educationem,
 liberalesque doctrinas. At si me ille servus
 ex eisdem constellationibus (quia & illius
 ipsæ essent) consulisset, ut eidem quoque
 vera proferrem: debuisse me rursus ibi vi-
 dere abjectissimam familiam, conditionem
 servilem, & cætera longe à prioribus alie-
 na, longeque distantia. Vnde autem fieret,
 ut eadem inspiciens diversa dicerem, si vera
 dicerem, si autem eadem dicerem, falsa di-
 cerem: inde certissime collegi ea, quæ con-
 sideratis constellationibus dicerentur, non
 arte dici, sed sorte: quæ autem falsa, non
 artis imperitia, sed fortis mendacio.

5. Hinc

5. Hinc autem accepto aditu, ipse mecum talia ruminando, ne quis eorum delirorum (qui talem quæstum sequerentur, quos jam jamque invadere atque irrisos refellere cupiebam) mihi ita resisteret, quasi aut Firminus mihi, aut illi pater falsa nar-raverit: intendi considerationem in eos, qui gemini nascuntur, quorum plerique ita post invicem funduntur ex utero, ut parvum ipsum temporis intervallum, quantamlibet vim in rerum natura habere contendant, colligi tamen humana observatione non possit, literisq; signari omnino non valeat, quas Mathematicus inspecturus est, ut vera pronunciet. Et non erunt vera, quia easdem literas inspiciens, eadem debuit dicere de Esau & Jacob. Sed non eadem utriq; accide-runt; falsa ergo diceret. Aut si vera diceret, non eadem diceret, at eadem inspiceret. Non ergo arte, sed forte vera diceret. Tu enim Domine justissime, moderator univer-sitatis, consulentibus consultisque nescien-tibus, occulto instinctu agis: ut dum quis-que consulit, hoc audiat, quod oportet eum audire occultis meritis animarum, ex abyfso justii judicii tui: cui non dicat homo, quid est hoc? aut, ut quid hoc? non dicat, non dicat; homo est enim.

N O T Æ.

§.4.c.3.

a *Tu procurasti pervicacia mea*) dudum à Vindiciano & Nebridio admonitus de relinquendis divinationibus Genethliacis, denique à Firmino longe aliud agente, ad illam artem penitus repudian-dam impulsus est: & noxium errorem posuit non solum hæreticis, verum & Catholicis non paucis communem.

b *Tan-*

b *Tanquam in regno suo*) regnum quoddam est familia; paterfamilias regis imaginem gerit; ut huic subditi, ita illi liberi, famuli, famulæ, uxor obediunt.

c *Dealbatiore vias seculi*) splendidiore, honoratiore, & hominum iudicio feliciore: cum sæpe in oculis Dei melior, adeoque & feliciore sit Servus, quam Dominus.

V S V S.

Valida duo argumenta indicat S. D. quæ cum ipsum expugnarint, cuius sapienti sufficere debent, ad stultitias Astrologorum damnandas. I. Sub eadem constellatione, vel differentia siderum tam parva, ut notari non possit, nascitur sæpe Dominus & Servus. II. Quod validius stringit, eundem horoscopum habent aliquando gemini, diversissimæ postea futuri conditionis, ut in Iacob & Esau apparet, ergo falsa & vana est ars iudiciaria. Quia vel ex eadem constellatione deberent diversa prædici, cum eadem siderum positura non significet nisi eadem; vel prænuntiantur eadem, & sæpe necessario falsa sunt, ut exemplum Firmini, item Iacob & Esau docet. V. l. 4. c. 3.

C A P. VII.

Deum incommutabilem nostri curam gerere, & in Christo ac Scripturis, viam salutis esse credebat: nesciens interim, unde malum, & quid Spiritus esset, merito Superbia & dura cervicis sua.

I. **I**am itaque me adiutor meus illis vinculis solveras; & quærebam unde malum, & non erat exitus. Sed me non sinebas ullis fluctibus cogitationis auferri ab ea fide, qua credebam & esse te, & esse incommutabilem substantiam tuam, & esse de hominibus curam & iudicium tuum, & in Christo